

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060303

DOM
2023-11-07
Stockholm

Mål nr
M 7464-22

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2022-05-25 i mål nr M 926-22, se bilaga A

PARTER

Klagande

1. JOGZ

2. ANZE

3. CLZE

Ombud för 1–3: Advokat CAGU Landahl
Advokatbyrå KB
Box 19143
104 32 Stockholm

Motpart

1. Länsstyrelsen i Skåne län
205 15 Malmö

2. KNPE Ängalagsvägen
495
269 95 Båstad

SAKEN

Anmälan om vattenverksamhet för att anlägga våtmark på fastigheten X i Båstads kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom undanröjer Mark- och miljööverdomstolen Länsstyrelsen i Skåne läns beslut den 3 februari 2022 i ärende dnr 535-25815-21 och återförvisar ärendet till länsstyrelsen för fortsatt handläggning.

Dok.Id 1942294

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.hovratt@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

JOGZ, ANZE och **CLZE** har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska i första hand förbjuda vattenverksamheten, i andra hand upphäva länsstyrelsens beslut och i sista hand förelägga **KNPE** att ansöka om tillstånd till vattenverksamheten.

Länsstyrelsen i Skåne län (länsstyrelsen) har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

KNPE har förelagt att yttra sig över överklagandet men inte hörts av.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

JOGZ, ANZE och **CLZE** har vidhållit det som tidigare anförts och tillagt bl.a. följande.

Den som vill bedriva vattenverksamhet ska som huvudregel ansöka om tillstånd enligt 11 kap. 9 § miljöbalken. I motiven till bestämmelsen om anmälningsplikt uttalas att regelverkets utformning har nackdelar eftersom den uppräknade verksamheter som görs där inte tar hänsyn till den enskilda verksamhetens utformning och lokalisering. Vad gäller nu aktuell våtmark är dessa nackdelar framträdande, särskilt i förhållande till kraven enligt lokaliseringsprincipen i 2 kap. 6 § miljöbalken.

För en verksamhet eller åtgärd som tar i anspråk ett mark- eller vattenområde ska det väljas en plats som är lämplig med hänsyn till att ändamålet ska kunna uppnås med minsta intrång och olägenhet för människors hälsa och miljön. Vidare ska, vid prövning av verksamheter enligt 11 kap. 9 a § miljöbalken, bestämmelserna i 3 och 4 kap. samma lag tillämpas när det gäller ändrad användning av mark- eller vattenområden (2 kap. 6 § första och andra stycket miljöbalken).

Den aktuella vattenverksamheten syftar till att förändra ett markområde som idag används för jordbruksändamål till ett vattenområde för näringsrening och vattenbuffring. Det är fråga om arbeten som syftar till att skapa en bestående förändring av marken och med långvariga, bestående effekter. Bestämmelserna i 3 och 4 kap. miljöbalken har därmed varit tillämpliga vid prövningen av verksamheten, inbegripet skyddsbestämmelserna i 3 kap. 4 § miljöbalken för brukningsvärd jordbruksmark, något som har förbisetts av mark- och miljödomstolen.

Den anmälda vattenverksamheten innebär ianspråktagande av brukningsvärd jordbruksmark för ett syfte som inte utgör ett väsentligt samhällsintresse. Detta syfte behöver dessutom inte tillgodoses på den aktuella jordbruksmarken. Därför innebär bestämmelserna i 2 kap. 6 § miljöbalken tillsammans med 3 kap. 4 § miljöbalken hinder mot tillåtande av verksamheten.

Till detta kommer att vattenverksamheten ska utföras inom ett område som omfattas av riksintresse för kulturmiljövård enligt 3 kap. 6 § miljöbalken (Gröthögarna-Segels-torp), riksintresse för friluftsliv enligt 3 kap. 6 § miljöbalken (Bjärekusten-Skäldeviken) och riksintresse för det rörliga friluftslivet enligt 4 kap. 2 § miljöbalken (Kullaberg och Hallandsåsen med angränsande kustområden). För området gäller dessutom ett förordnande om landskapsbildskydd.

Vidare kommer anläggandet av våtmarken innebära att större delen av deras fastighet blir ett strandskyddsområde. Inom strandskyddsområden råder enligt 7 kap. 15 § miljöbalken, som utgångspunkt, förbud mot att utföra ett antal olika åtgärder som i vanliga fall ingår i den normala användningen av en bostadsfastighet. Överträdelser av förbuden är straffsanktionerade. Detta medför långtgående inskränkningar i deras användning av fastigheten, inskränkningar som berör deras rätt till respekt för sin egendom enligt 2 kap. 15 § regeringsformen och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen. Ett strandskydd på fastigheten medför även ett lägre marknadsvärde. Dessutom innebär verksamheten bl.a. en betydande försämring av utsikten från deras fastighet. Det är fråga om omfattande intrång i deras nyttjande av fastigheten.

Den valda platsen är därmed ytterst olämplig för anläggande av en våtmark och placeringen är inte förenlig med 2 kap. 6 § miljöbalken. Sammantaget har vattenverksamheten en så pass betydande påverkan både på allmänna och enskilda intressen att den borde tillståndsprövas.

Länsstyrelsen har hänvisat till sitt beslut och tillagt bl.a. följande.

Våtmarker utgör ett naturligt system med inbördes nytta mellan naturtyper och fungerar som naturliga reningsverk för näringsrening avseende övergödning, utjämningsmagasin som skyddar mot såväl torka som översvämningar och gynnar den biologiska mångfalden. Det är av ett mycket stort allmänt angeläget intresse att anlägga våtmarker.

Det är viktigt att våtmarker som kan prövas inom ramen för en anmälan inte ska behöva söka tillstånd, eftersom det skulle försvåra och fördröja arbetet med att anlägga och restaurera våtmarker och därmed också fördröja Sveriges möjligheter att uppfylla miljökvalitetsnormerna enligt EU:s vattendirektiv och uppnå flera miljömål.

Hur en verksamhet prövas, genom tillstånd eller anmälan, är bland annat en fråga om hur verksamheten på bästa sätt kan regleras och hur en god tillsyn på bästa sätt kan garanteras. Den aktuella våtmarkens miljöpåverkan och påverkan på andra allmänna eller enskilda intressen kan regleras på ett tillfredsställande sätt utifrån de beslutade försiktighetsmått och tillsynen kan ske tillfredsställande utifrån den prövning som gjorts i ärendet. Det har således inte framkommit några omständigheter till stöd för att verksamheten ska förbjudas eller att den kräver tillstånd.

Våtmarker är en del av naturen och anläggande av våtmarker utgör en stödjande åtgärd för natur och lantbruk, och även om en våtmark anläggs i vidare mening utgör det inte en sådan anläggning som avses i 3 kap. 4 § miljöbalken som avser olika slags exploateringar, till exempel konstruktioner och gruvor. Därutöver kan noteras att man kan utdika mark lika mycket som man kan anlägga våtmarker på den, och även om denna växelvisa ändring påverkar marken kan ett anläggande av våtmark inte anses dra marken ur jordbruksproduktion på ett sådant varaktigt sätt som ett bebyggande.

Våtmarker kan också ingå i miljöersättning för skötsel inom strategisk plan för genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken och klassas således fortfarande som jordbruksmark. En våtmark utgör således inte en sådan anläggning som åsyftas i 3 kap. 4 § miljöbalken och aktuell våtmark strider inte mot bestämmelserna i 3 och 4 kap. miljöbalken. Dessa bestämmelser är således inte tillämplbara i aktuellt fall.

Våtmarken kommer att tillföras vatten från ett naturligt, om än kulverterat, vattensystem och dess öppna vattenspegel kommer att vara större än en hektar. Våtmarkens ska definieras som en insjö och strandskydd inträder när den har anlagts. Klagandenas fastighet utgör en bebyggd bostadsfastighet och hela fastigheten är ianspråktagen som privat tomt. Strandskyddet inskränker inte pågående markanvändning och endast vissa av de förbud som anges i 7 kap. 15 § tillämpas inom en etablerad bostadstomt från vilka dispens kan sökas. Att området redan har tagits i anspråk på ett sätt som gör att det saknar betydelse för strandskyddets syften, är normalt sett ett dispensskäl som är tillämplbart inom en bostadstomt. Det finns även goda möjligheter för länsstyrelsen att i efterhand upphäva strandskyddet på fastigheten. Lagstöd saknas för att upphäva strandskyddet innan det inträtt, dvs. innan våtmarken anlagts och frågan kan således inte hanteras inom ramen för anmälan. Det enda sättet att hantera frågan om strandskydd är att strandskyddet upphävs efter att det inträtt.

Det kommande strandskyddet på den aktuella fastigheten blir därför inte så inskränkande för klaganden att våtmarken ska förbjudas eller att den behöver tillståndsprövas. Med hänsyn till att anläggande av våtmarker är av stort allmänt intresse måste fastighetsinnehavare tåla en viss inskränkning av den typ som strandskyddet innebär.

Området berörs av riksintressen men aktuell vattenverksamhet innebär inte någon försämring av dessa utan bedöms snarare understödja dem. I beslutet har länsstyrelsen förelagt om försiktighetsmått med syfte att undvika att landskapsbilden påverkas negativt. Förordnandet om landskapsbildsskydd berörs inte av verksamheten.

Vallen kommer att anpassas så att den smälter in i landskapsbilden och den högsta delen kommer att ligga i en sänka. Den kommer således inte att innebära någon

försämring av klagandenas utsikt. Påverkan på utsikt utgör inte heller något intrång i klagandenas nyttjande av fastigheten. I övrigt vidhålls de bedömningar som framgår av länsstyrelsens beslut, bl.a. avseende brunnen, myggförekomst och djurliv.

Våtmarken kommer att finansieras av medel från landsbygdsprogrammet och ett krav för sådant stöd är att våtmarken anläggs i jordbrukslandskapet. Det faktum att stöd beviljats innebär att våtmarken bedömts som kostnadseffektiv, dvs. att den anläggs på en plats som innebär att den ger hög effekt på näringsläckaget samtidigt som den kan anläggas med tillräckligt begränsade schaktningsinsatser. Därtill möjliggör placeringen av våtmarken att vattnet från den nedgrävda kulverten kan ledas in i våtmarken innan det leds tillbaka in i den befintliga kulverten. Våtmarken kan på aktuell plats få en tillräcklig storlek i förhållande till tillrinningsområdet vilket är viktigt för att få en hög näringsrening. Våtmarken och dammvallen har behövt anpassas efter fornlämningen som finns söder om den valda lokaliseringen. Fastighetsägaren har också planerat utformningen av våtmarken på ett sådant sätt att den ska minimera störningarna på jordbruksdriften. Med hänsyn till att frågan om strandskydd kan lösas genom upphävande när detta inträtt och någon nämnvärd utsiktspåverkan inte sker saknas det bärande invändningar utifrån lokaliseringshänsyn.

Den anmälda vattenverksamheten innebär således inte någon olägenhet för människors hälsa eller miljön enligt 2 kap. 6 § miljöbalken. Det intrång som vattenverksamheten innebär motiverar inte heller att verksamheten ska förbjudas, alternativt föreläggas att söka tillstånd för.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Vattenverksamhet är som huvudregel tillståndspliktig (11 kap. 9 § miljöbalken). Vissa särskilt föreskrivna vattenverksamheter är dock endast anmälningspliktiga. Det gäller t.ex. anläggande av våtmark där vattenområdet, såsom i detta fall, har en yta som inte överstiger 5 hektar (19 § förordningen [1998:1388] om vattenverksamheter, FVV). När det gäller anmälningspliktiga vattenverksamheter kan tillsynsmyndigheten dock förelägga verksamhetsutövaren att ändå ansöka om tillstånd om det behövs med hänsyn till

verksamhetens påverkan på miljön eller enskilda intressen. Vid bedömningen av verksamhetens påverkan på enskilda intressen ska myndigheten särskilt beakta om det i ärendet finns ett yrkande om särskild tvångsrätt, ersättning eller inlösen (11 kap. 9 a § miljöbalken och 23 § FVV).

Klagandena har anfört att den aktuella våtmarken är olämpligt lokaliserad och hänvisat till bl.a. att den medför att strandskydd uppstår på hela deras fastighet vilket inskränker deras rätt att nyttja fastigheten och påverkar dess värde. Länsstyrelsen har instämt i att våtmarken medför att strandskydd uppstår på klagandenas fastighet men hänvisat till att länsstyrelsen kan upphäva strandskyddet och att fastighetsägaren kan söka strandskyddsdispens.

Strandskydd gäller vid havet och vid insjöar och vattendrag (7 kap. 13 § miljöbalken). Hur anlagda vatten förhåller sig till detta har inte närmare utvecklats i förarbetena. Det finns inte heller någon vedertagen definition av begreppet anlagt vatten. I praxis har uttalats att det inte är möjligt att generellt ange om anlagda vatten ska omfattas av strandskyddet eller inte, och att en bedömning får göras från fall till fall. Om en våtmark blir en insjö eller ett vattendrag som innebär att strandskydd inträder beror på hur den anläggs och utformas. Exempelvis har frågan om våtmarken har koppling till ett naturligt system för tillförsel av vatten ansetts ha betydelse för om den omfattas av strandskydd. (Se Mark- och miljööverdomstolens domar den 14 oktober 2013 i mål nr F 5418-13 och den 11 juni 2015 i mål nr M 10756-14 samt MÖD 2020:5.)

Regeringen ansåg i prop. 2021/22:168, En ökad differentiering av strandskyddet, att det finns behov av att anpassa strandskyddsreglerna så att strandskyddet inte hämmar viljan att anlägga eller återställa våtmarker, som är ett angeläget allmänt intresse. Därför föreslogs en ny bestämmelse, 7 kap. 13 a § miljöbalken, som bemyndigade regeringen att meddela närmare föreskrifter om att strandskydd inte ska gälla vid anlagda eller restaurerade insjöar och vattendrag, exempelvis våtmarker. Riksdagen avslod dock propositionen. (Se a. prop. s. 99 och 131, bet. 2021/22:MJU27 samt rskr. 2021/22:337.)

Mark- och miljööverdomstolen konstaterar att det inte kan uteslutas att anläggandet av den aktuella våtmarken medför att strandskydd inträder bl.a. på klagandenas fastighet. Anläggandet av våtmarken syftar inte till att säkerställa något av strandskyddets syften (jfr 7 kap. 14 § miljöbalken). På grund av strandskyddsreglernas utformning skulle strandskyddet i stället inträda som en oavsiktlig konsekvens av en enskild aktörs åtgärd. Strandskyddet innebär att det som utgångspunkt råder förbud mot nybyggnation och vissa andra åtgärder på en fastighet. Beroende på omständigheterna i det enskilda fallet kan det således innebära betydande inskränkning i fastighetsägares rätt att nyttja sin egendom och påverka dess värde. (Jfr HFD 2017 ref. 48 I och II.) Mark- och miljööverdomstolen anser att strandskyddsfrågan och dess påverkan på enskilda intressen i detta fall innebär att det finns anledning att pröva invändningarna om vattenverksamhetens lokalisering m.m. genom ett tillståndsförfarande. Ärendet ska därför återförvisas till länsstyrelsen som har att förelägga verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd. Övriga framförda invändningar får prövas i samband med en sådan prövning.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit f.d. hovrättsrådet Henrik Löf, hovrättsrådet Lars Olsson, tekniska rådet Ingrid Johansson och hovrättsrådet Li Brismo, referent.

Föredragande har varit hovrättsfiskalen Mattias Falk.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2022-05-25
meddelad i
Växjö

Mål nr M 926-22

PARTER

Klagande

1. JOGZ
2. ANZE
3. CLZE

Motparter

1. Länsstyrelsen i Skåne län
205 15 Malmö
2. KNPE

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen Skånes beslut 2022-02-03 i ärende nr 535-25815-2021, se bilaga 1

SAKEN

Anmälan om vattenverksamhet för att anlägga våtmark, fastigheten X i Båstads kommun

---

DOMSLUT

Mark och miljödomstolen avslår överklagandena.

BAKGRUND

KNPE inkom den 18 juni 2021 med en anmälan om vattenverksamhet enligt 11 kap. 9 a § miljöbalken för anläggande av våtmark på fastigheten X i Båstads kommun.

Länsstyrelsen i Skåne län (länsstyrelsen) beslutade den 3 februari 2022 (dnr 535-25815-21) att anmälda åtgärder kan genomföras. Länsstyrelsen beslutade även att förelägga om försiktighetsmått.

CLZE, ANZE och JOGZ har nu överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen

YRKANDEN M.M.

CLZE, ANZE och JOGZ (klagandena) har yrkat att mark- och miljödomstolen ska upphäva länsstyrelsens beslut och att åtgärden inte får genomföras. Till stöd för sin talan har de i huvudsak anfört följande.

Generella utgångspunkter

Vid all myndighetsutövning måste proportionalitetsprincipen beaktas. I detta fall har sökanden en mycket stor fastighet till sitt förfogande för anläggandet av en våtmark. Förslaget som länsstyrelsen godtagit innebär att en mycket stor damm med tillhörande hög vall och öppet dike placeras ca 17 meter från boningshusen på deras fastighet, Y. Vallen sträcker sig längs hela den del av boningshusen som vetter mot X. Motsvarande påverkan på boningshusen på X orsakas inte av den planerade anläggningen. Det finns gott om utrymme för annan placering av dammen på X, på större avstånd från Y. Det är, för dem, oklart varför anläggningen ska placeras så att maximalt intrång skapas på deras fastighet. En stor våtmark kan t.ex. anläggas

omedelbart nedanför boningshusen på X. Det skulle bli en mindre anläggning, men en sådan placering skulle reducera olägenheterna för dem.

Brunnen

Sökanden har gjort en skrivbordsundersökning av den brunn som förser deras fastighet Y med vatten. Med resultatet från denna undersökning förklaras sedan att någon påverkan inte kommer att ske. Det är underligt att en sådan skrivbordsundersökning bedöms tillfyllest av länsstyrelsen. Skrivbordsundersökningar har varit felaktiga tidigare och kommer att vara det igen. Varför ska risken för negativ påverkan på dricksvattnet till Y vila på den som utsätts för en åtgärd och inte den som planerar att utföra åtgärden. Länsstyrelsen har helt enkelt godtagit en otillfredsställande utredning i detta avseende. Den som vill genomföra ett så stort projekt som det aktuella måste leva upp till högre beviskrav än vad länsstyrelsen godtagit.

Utsikt

Våtmarken kommer att placeras så nära boningshusen på Y att utsikten försämras. Istället för att se ut över ett jordbrukslandskap ska en hög vall utgöra utsikt. Numera sägs vallen uppgå till max 1,6 m. Det är en förbättring i förhållande till angivna 2,1 m men förändrar inte betydelsen av vallen. Detta innebär att om man sitter vid skrivbordet i arbetsrummet på bostaden blir utsikten en jordvall. Motsvarande gäller om man på sommaren använder några av de uteplatser som vetter mot X.

Mygg

I nuläget förekommer inga mygg på deras fastighet Y. Om en damm med dike anläggs enligt förslaget är det uppenbart att myggförekomst kommer att öka. Länsstyrelsen anser tydligen att det ankommer på dem att visa att det är uppenbart att våtmarken leder till fler mygg. Det borde rimligen vara så att

sökanden ska visa att den tänkta placeringen av våtmarken inte leder till någon förekomst av mygg. Ökad myggförekomst är naturligtvis inte ensamt tillräckligt för att stoppa projektet, men denna risk bör utgöra en del av intresseavvägningen.

Djurliv

De synpunkter som tidigare framhållits ang. påverkan från djur, s. 5–6 i länsstyrelsens beslut vidhålls. De framhåller återigen att en annan placering av våtmarken skulle reducera, men inte helt ta bort, de olägenheter som påtalats.

Intresseavvägning

Våtmark med tillhörande nytta kan anläggas i anslutning till sökandens boningshus, X. Dammen blir då något mindre, men kommer ändå att tjäna sitt syfte. Genom denna placering av dammen minskar påverkan på Y vilket är rimligt utifrån en intresseavvägning.

DOMSKÄL

Rättsliga utgångspunkter

Av 11 kap. 9 § miljöbalken (1998:808), MB, följer att det krävs tillstånd för vattenverksamhet om inte annat följer av bestämmelserna i 11 kapitlet. I 11 kap. 9 a § MB anges att i den mån det är särskilt föreskrivet är det tillräckligt att en vattenverksamhet anmäls innan den påbörjas. I 19 § förordningen om vattenverksamheter (1998:1388), FVV, finns en uppräkningslista av anmälningspliktiga vattenverksamheter. Bland annat anges i p. 1 att anläggande av en våtmark där vattenområdet har en yta som inte överstiger 5 hektar ska anmälas hos tillsynsmyndigheten. Utgångspunkten för bedömningen är att de i 19 § FVV uppräknade vattenverksamheterna typiskt sett utgör sådana mindre vattenverksamheter för vilka det anses vara tillräckligt med ett förenklat förfarande.

Enligt 23 § FVV första stycket p 1 b) kan tillsynsmyndigheten förelägga verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd om det behövs med hänsyn till verksamhetens påverkan på miljön eller enskilda intressen. Av 23 § andra stycket FVV följer att tillsynsmyndigheten vid bedömningen av verksamhetens påverkan på enskilda intressen särskilt ska beakta om det finns ett yrkade om särskilt tvångsrätt, ersättning eller inlösen.

En förutsättning för att en verksamhet kan bli anmälningspliktig är att den inte har någon påverkan av betydelse på närliggande fastigheter och att denna påverkan inte är föremål för tvist (se prop. 2004/05:129 s. 72). Den påverkan på enskilda intressen som 23 § FVV tar sikte på är främst sådana civilrättsliga frågor om t.ex. tvångsrätt, ersättning och inlösen som anges i paragrafens andra stycke. Enbart den omständigheten att det föreligger oenighet om en vattenverksamhet innebär inte i sig att ett anmälningsförfarande är uteslutet (se Mark- och miljööverdomstolens domar den 24 november 2016 i mål M 2444-16 och den 20 mars 2019 i mål M 8454-18). Enbart estetisk påverkan på t.ex. landskapsbild eller utsikt utgör inte grund för tillståndsplikt (se t.ex. Mark- och miljööverdomstolens dom den 24 november 2016 i mål M 2444-16 och Bengtsson, m.fl. Miljöbalken, en kommentar, 3 juni 2020, JUNO version 20, kommentaren till 11 kap. 12 § MB)

Mark- och miljödomstolens bedömning

Det mark- och miljödomstolen ska pröva i målet är om den anmälda åtgärden kan genomföras, under de förutsättningar som framgår av anmälan och av länsstyrelsens beslut. Det innebär att domstolen i målet inte kan pröva någon annan lokalisering än den som följer av anmälan.

De invändningar som klagandena har gjort gällande gäller i huvudsak att deras brunn kommer att påverkas, att deras utsikt kommer att försämrats och att anläggandet av våtmarken kommer att innebära olägenheter i form av ökat djurliv och mygg.

Den anmälda våtmarken har en vattenyta om 1,17 hektar. Våtmarken är således inte av större omfattning än att den är anmälningspliktig enligt 19 § FVV.

Den prövning som ska göras avseende verksamhetens påverkan på omgivningen avser främst förhållanden som är hänförliga till civilrättsliga intressen och verksamhetens inverkan på vattenförhållandena i området. Mark- och miljödomstolen bedömer i likhet med länsstyrelsen att den planerade våtmarkens påverkan på vattenförhållandena i området inte utgör någon risk för klagandenas brunn. Det har inte heller framkommit några omständigheter som gör att det finns skäl att tro att den anmälda våtmarken kommer att medföra någon beaktansvärd olägenhet för klagandena med anledning av att mängden mygg, fåglar eller rådjur i området ökar. Inte heller den påverkan som den anmälda våtmarken kan få på klagandenas utsikt är sådan att den kan utgöra grund för tillståndsplikt. Med hänsyn till det anförda anser mark- och miljödomstolen att det som framkommit inte, vare sig var och för sig eller tillsammans, innebär att det finns risk för att verksamheten kommer att medföra störningar för omgivningen av sådant slag att den måste tillståndsprövas. Av samma skäl finns det inte heller anledning att förbjuda anläggandet av våtmarken på grund av de åberopade olägenheterna.

Klagandena har inte haft några invändningar mot de försiktighetsmått som länsstyrelsen har föreskrivit om. Med hänsyn till detta, och då det i målet inte har framkommit något som talar för att försiktighetsmått inte ska gälla, anser domstolen att de försiktighetsmått som länsstyrelsen föreskrivit om ska stå fast.

Sammanfattningsvis delar mark- och miljödomstolen länsstyrelsens bedömning att våtmarken kan godtas under förutsättning att föreskrivna försiktighetsåtgärder vidtas. Länsstyrelsens beslut ska därför stå fast och överklagandet avslås. Vad klagandena i har angett i överklagandet föranleder ingen annan bedömning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (MMD-02)

Överklagande senast den 15 juni 2022.

Emil Carlborg

Andreas Hedrén

I domstolens avgörande har deltagit tingsfiskalen Emil Carlborg, ordförande, och tekniska rådet Andreas Hedrén. Föredragande har varit beredningsjuristen Tove Fohrman.